

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 657/2014

10.07.2014. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгиша Ђорђевић, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног З.Г., због кривичног дела примање мита из члана 367. став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката З.Т., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 760/12 од 25.12.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 413/14 од 14.04.2014. године, у седници већа одржаној 10.07.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног З.Г., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 760/12 од 25.12.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 413/14 од 14.04.2014. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 760/12 од 25.12.2013. године окривљени З.Г. оглашен је кривим због кривичног дела примање мита из члана 367. став 2. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од две године у коју му је урачунато и време проведено у притвору од 03.08.2012. године до 24.08.2012. године.

Истом пресудом на основу члана 367. став 7. КЗ од окривљеног З.Г. одузето је 500,00 евра, а окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати износ од 13.800,00 динара, те износ од 10.000,00 динара на име судског паушала, све у року од 15 дана, по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 413/14 од 14.04.2014. године усвојене су жалбе окривљеног З.Г. и његовог браниоца и преиначена пресуда Вишег суда у Београду К 760/12 од 25.12.2013. године, у погледу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Београду окривљеног З.Г., због кривичног дела примање мита из члана 367. став 2. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од једне године у коју му је урачунато време проведено у притвору од 03.08.2012. године до 24.08.2012. године, док су

жалба Вишег јавног тужиоца у Београду и жалбе окривљеног и његовог браниоца у преосталом делу одбијене као неосноване и потврђена првостепена пресуда у непреиначеном делу.

Бранилац окривљеног З.Г., адвокат З.Т., против наведених правноснажних пресуда, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде одредбе из члана 438. став 1. тачка 9. у вези члана 485. ЗКП-а, без навођења конкретног предлога Врховном касационом суду у погледу одлуке коју треба донети.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а, након достављања примерка захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП-а, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Бранилац окривљеног З.Г. у захтеву наводи да је оптужба прекорачена, у смислу члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП-а тиме што је у диспозитиву оптужнице наведено: „да је окривљени З.Г. дана 03.08.2012. године, у Београду ...“ предузео радње за које је оглашен кривим, а да је у изреци првостепене пресуде наведено: „да је окривљени З.Г. 02.08.2012. године захтевао износ од 1.250,00 евра ... а у вечерњим часовима истог дана пристао на износ од 500,00 евра ...“ те да је првостепени суд на наведени начин прекорачио оптужницу када је утврдио да је дело учињено 03.08.2012. године.

Међутим, Врховни касациони суд налази да су ови наводи у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката З.Т. нетачни с`обзиром на то да је бранилац захтев конципирао тако што је из оптужнице цитирао само први део диспозитива, а из првостепене пресуде је цитирао само други део изреке стварајући тако привид да између оптужбе и пресуде постоји несагласност, односно да је првостепеном пресудом прекорачена оптужба, што није тачно.

Изрека првостепене пресуде је у свему сагласна са диспозитивом оптужнице, јер је окривљени З.Г. оглашен кривим управо за радње за које је оптужен оптужницом Вишег јавног тужиоца у Београду Кт 68/12 од 21.08.2012. године.

Напред изнетим наводима у захтеву, бранилац окривљеног, адвокат З.Т. формално правноснажне пресуде побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП-а, међутим исте се суштински побијају због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2. ЗКП-а (без изричитог означавања законске одредбе) наводима који следе да је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе примењен закон који се не може применити. Према ставу одбране, окривљени је, тиме што је радње извршио 03.08.2012. године, извршио блаже кривично дело - примање мита из члана 367. став 4. КЗ, од оног за које је оглашен кривим - примање мита из члана 367. став 2. КЗ.

Врховни касациони суд ове наводе у захтеву оцењује као неосноване, налазећи да је првостепени суд након што је на главном претресу извео доказе, на правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно применио кривични закон налазећи да се у радњама окривљеног стичу сва битна обележја кривичног дела примање мита из члана 367. став 2. КЗ, те да у редовном кривичном поступку није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП-а нити повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2. ЗКП-а. Осим тога, повреда закона из члана 439. тачка 2. ЗКП-а истицана је и у поступку по редовном правном леку, те је Врховни касациони суд прихватајући разлоге жалбеног суда дате у ставу 2 на страни 3 пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 413/14 од 14.04.2014. године, на исте упућује, у смислу члана 491. став 2. ЗКП-а.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. ЗКП-а, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.